

III

(Forberedende retsakter)

INITIATIVER FRA MEDLEMSSTATERNE

RÅDET

På initiativ af Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Finland, Den Portugisiske Republik, Rumænien og Kongeriget Sverige med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet

(2007/C 71/13)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a) og b), artikel 31, litra a), artikel 32 og artikel 34, stk. 2, litra c),

på initiativ af Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Finland, Den Portugisiske Republik, Rumænien og Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet for Den Europæiske Union tillægger oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed grundlæggende betydning, og dette ligger også befolkningen i de stater, som er sammenbragt i Unionen, stærkt på sinde.
- (2) Den Europæiske Union har sat sig som mål at give borgerne i dette område med frihed, sikkerhed og retfærdighed et højt tryghedsniveau ved at udvikle fælles procedurer mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager.
- (3) Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i oktober 1999 i Tammerfors bekræftede behovet for forbedret informationsudveksling mellem medlemssta-

ternes kompetente myndigheder med henblik på at opspore og efterforske strafbare handlinger.

- (4) Det Europæiske Råd har i Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union fra november 2004 givet udtryk for, at dette kræver en nyskabende tilgang til grænseoverskridende udveksling af retshåndhævelsesoplysninger.
- (5) Det Europæiske Råd slog derfor fast, at udvekslingen af sådanne oplysninger bør foregå på de betingelser, der gælder for tilgængelighedsprincippet. Det betyder, at en retshåndhævelsesperson i en EU-medlemsstat, som har brug for oplysninger for at kunne varetage sine opgaver, kan indhente disse i en anden medlemsstat, og at de retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, der ligger inde med disse oplysninger, udleverer dem til det angivne formål under hensyntagen til behovene i forbindelse med den igangværende efterforskning i den pågældende stat.
- (6) Det Europæiske Råd har i Haag-programmet sat den 1. januar 2008 som frist for gennemførelsen af dette mål.
- (7) Rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2008 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder ⁽²⁾ fastsætter regler for, hvordan medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder hurtigt og effektivt kan udveksle eksisterende oplysninger og efterretninger med henblik på gennemførelse af kriminalefterforskninger eller kriminalefterretningsoperationer.

⁽¹⁾ Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89.

- (8) Det fremgår dog af Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed, at der bør gøres fuld brug af ny teknologi, og at der bør være gensidig adgang til de nationale databaser. Det fremgår også af Haag-programmet, at nye centraliserede EU-databaser kun bør oprettes på grundlag af undersøgelser, der godtgør, at de udgør en ekstra gevinst.
- (9) Af hensyn til et effektivt internationalt samarbejde er det af afgørende betydning, at der hurtigt og effektivt kan udveksles nøjagtige oplysninger. Målet er at indføre procedurer til fremme af hurtige, effektive og billige metoder til udveksling af oplysninger. Af hensyn til den fælles anvendelse af oplysningerne skal der gælde klare ansvarsforhold for disse procedurer, og de skal omfatte passende garantier med hensyn til oplysningernes nøjagtighed og sikkerhed under fremsendelsen og lagringen samt procedurer for registrering af udveksling af oplysninger og restriktioner for anvendelsen af de udvekslede oplysninger.
- (10) Disse krav er opfyldt af Prüm-aftalen af 27. maj 2005 mellem Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Storherzogdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Republikken Østrig om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme, grænseoverskridende kriminalitet og ulovlig migration. For at både de væsentlige krav i Haag-programmet kan blive opfyldt for alle medlemsstater og dets mål med hensyn til tidsplanen kan blive nået, er det nødvendigt, at de væsentlige elementer i Prüm-aftalen kommer til at gælde for alle medlemsstater. Denne rådsafgørelse bør derfor bygge på de vigtigste bestemmelser i Prüm-aftalen.
- (11) Denne afgørelse bør derfor indeholde bestemmelser, som skal forbedre udvekslingen af oplysninger, hvorved medlemsstaterne indrømmer hinanden adgangsret til deres elektroniske dna-analysedatabaser, elektroniske fingeraftrykssystemer og køretøjsregistre. I forbindelse med oplysninger fra nationale dna-analysedatabaser og elektroniske fingeraftrykssystemer skal et hit/no hit-system gøre det muligt for den søgende medlemsstat at anmode om bestemte relevante personoplysninger fra den medlemsstat, der administrerer databasen, og om nødvendigt anmode om yderligere oplysninger ved hjælp af procedurer for gensidig bistand.
- (12) Dette ville fremskynde de eksisterende procedurer betydeligt, i og med at det sætter medlemsstaterne i stand til at finde ud af, om en anden medlemsstat ligger inde med de oplysninger, den har behov for, og i givet fald hvilken.
- (13) Sammenligning af oplysninger på tværs af grænserne skulle åbne en ny dimension inden for bekæmpelse af kriminalitet. De informationer, der opnås ved at sammenligne oplysninger, bør give mulighed for nye efterforskningsmetoder for medlemsstaterne og således spille en afgørende rolle ved at bistå medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.
- (14) Reglerne bør bygge på etablering af netværk mellem medlemsstaternes nationale databaser og bør således udgøre en enkel og effektiv metode til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet.
- (15) Medlemsstaterne bør på visse betingelser kunne levere personoplysninger og andre oplysninger end personoplysninger for at forbedre udvekslingen af oplysninger i forbindelse med store arrangementer med en grænseoverskridende dimension.
- (16) Da det internationale samarbejde, navnlig om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet, skal forbedres, bør denne afgørelse muliggøre bl.a., ud over en forbedring af udvekslingen af oplysninger, et tættere samarbejde mellem politimyndighederne, f.eks. ved hjælp af fælles sikkerhedsaktioner (såsom fælles patruljer) og grænseoverskridende indsats i tilfælde af akut fare for liv eller helbred.
- (17) Et tættere politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager skal ledsages af respekt for de grundlæggende rettigheder, især retten til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger. Dette bør sikres gennem de omfattende særlige ordninger i denne afgørelse for beskyttelse af oplysninger, som bør skræddersyes til den særlige karakter af den udveksling af oplysninger, den regulerer. Afgørelsens særlige bestemmelser om databeskyttelse bør især tage hensyn til den særlige karakter af grænseoverskridende online-adgang til databaser. Da det med online-adgang ikke er muligt for den medlemsstat, der administrerer databasen, at udføre forudgående kontrol, bør denne afgørelse sikre, at der finder efterfølgende kontrol sted.
- (18) Medlemsstaterne, der er klar over betydningen af denne afgørelse for beskyttelsen af personers rettigheder og over, at levering af personoplysninger til en anden medlemsstat kræver, at den modtagende medlemsstat har en tilstrækkelig databeskyttelsesstandard, bør sørge for en effektiv gennemførelse af alle databeskyttelsesbestemmelser i denne afgørelse.
- (19) Målene for denne afgørelse, især forbedringen af udvekslingen af oplysninger i Den Europæiske Union, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af de enkelte medlemsstater på grund af kriminalitetsbekæmpelsens og sikkerhedsspørgsmålenes grænseoverskridende karakter, medlemsstaterne er tvunget til at stole på hinanden i disse spørgsmål, og målene kan således bedre gennemføres på EU-plan. Rådet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, hvortil der henvises i EU-traktatens artikel 2. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (20) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. er indeholdt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL 1

GENEREL DEL

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Medlemsstaterne agter med denne afgørelse at intensivere det grænseoverskridende samarbejde i sager, der er omfattet af afsnit VI i EU-traktaten, navnlig udveksling af oplysninger mellem de myndigheder, som har ansvaret for forebyggelse og efterforskning af strafbare handlinger. Med henblik herpå indeholder denne afgørelse regler på følgende områder:

- Bestemmelser om betingelserne og proceduren for elektronisk overførsel af dna-profiler, fingeraftryksoplysninger og visse oplysninger fra nationale køretøjsregistre (kapitel 2).
- Bestemmelser om betingelserne for levering af oplysninger i forbindelse med store arrangementer med en grænseoverskridende dimension (kapitel 3).
- Bestemmelser om betingelserne for levering af oplysninger med henblik på forebyggelse af terrorforbrydelser (kapitel 4).
- Bestemmelser om betingelserne og proceduren for intensivering af grænsepolitiasamarbejdet ved hjælp af forskellige foranstaltninger (kapitel 5).

KAPITEL 2

ONLINE-ADGANG OG ANMODNINGER OM OPFØLGNING

AFDELING 1

DNA-profiler

Artikel 2

Oprettelse af nationale dna-analysedatabaser

- Medlemsstaterne opretter og forvalter nationale dna-analysedatabaser med henblik på efterforskning af strafbare handlinger. Behandlingen i henhold til denne afgørelse af de oplysninger, der er lagret i disse databaser, sker i overensstemmelse med denne afgørelse og under overholdelse af den gældende nationale lovgivning vedrørende behandlingsproceduren.
- Med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse sikrer medlemsstaterne, at referencedata fra den nationale dna-analyse-

database, jf. stk. 1, første punktum, er tilgængelige. Referencedata omfatter udelukkende dna-profiler fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna og et referencenummer. Referencedata må ikke indeholde oplysninger, på grundlag af hvilke den registrerede kan identificeres direkte. Referencedata, som ikke er knyttet til en bestemt person (uidentificerede dna-profiler) skal kunne genkendes som sådanne.

- Hver medlemsstat underretter Generalsekretariatet for Rådet om de nationale dna-analysedatabaser, som artikel 2-6 finder anvendelse på, og betingelserne for elektronisk søgning, jf. artikel 3, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 33.

Artikel 3

Elektronisk søgning af dna-profiler

- Med henblik på efterforskning af strafbare handlinger giver medlemsstaterne de andre medlemsstaters nationale kontaktpunkter, jf. artikel 6, adgang til referencedataene i deres dna-analysedatabaser med ret til at foretage elektronisk søgning heri ved sammenligning af dna-profiler. Søgning må kun foretages i enkelttilfælde og under overholdelse af den anmodende medlemsstats nationale lovgivning.
- Hvis det ved en elektronisk søgning konstateres, at en leveret dna-profil stemmer overens med en dna-profil, der er lagret i den modtagende medlemsstats database, modtager den anmodende stats nationale kontaktpunkt elektronisk oplysning om de referencedata, hvormed der er konstateret overensstemmelse. Hvis der ikke er overensstemmelse, meddeles dette elektronisk.

Artikel 4

Elektronisk sammenligning af dna-profiler

- Med henblik på efterforskning af strafbare handlinger sammenligner medlemsstaterne med gensidig godkendelse via deres nationale kontaktpunkter dna-profilerne i deres uidentificerede dna-profiler med alle dna-profiler i referencedataene i de andre nationale dna-analysedatabaser. Leveringen og sammenligningen sker elektronisk. Leveringen til sammenligning af uidentificerede dna-profiler sker udelukkende, hvis den anmodende medlemsstats lovgivning giver mulighed herfor.
- Hvis en medlemsstat ved sammenligningen, jf. stk. 1, konstaterer, at de leverede dna-profiler stemmer overens med profilerne i dens dna-analysedatabaser, leverer den straks de referencedata, hvormed der er konstateret overensstemmelse, til den anden medlemsstats nationale kontaktpunkt.

Artikel 5

Levering af yderligere personoplysninger og andre oplysninger

Hvis det som led i de procedurer, der er omhandlet i artikel 3 og 4, konstateres, at dna-profiler stemmer overens, finder den anmodede medlemsstats nationale lovgivning, herunder bestemmelserne om retshjælp, anvendelse på leveringen af yderligere personoplysninger og andre oplysninger vedrørende reference-dataene.

Artikel 6

Nationalt kontaktpunkt og gennemførelsesforanstaltning

1. Med henblik på gennemførelsen af den levering af oplysninger, der er omhandlet i artikel 3 og 4, udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt. Den gældende nationale lovgivning finder anvendelse på de nationale kontaktpunkters beføjelser.

2. De nærmere enkeltheder vedrørende den tekniske gennemførelse af procedurerne i artikel 3 og 4 fastsættes i gennemførelsesforanstaltningerne, jf. artikel 34.

Artikel 7

Udtagelse af cellemateriale og udlevering af dna-profiler

Hvis der som led i en igangværende efterforskning eller strafferetlig procedure ikke er adgang til en dna-profil for en bestemt person, der befinder sig på en anmodet medlemsstats område, yder den anmodede medlemsstat retshjælp ved at udtage og undersøge cellemateriale fra den pågældende og ved at levere den opnåede dna-profil, hvis

- den anmodende medlemsstat meddeler, til hvilket formål dette er nødvendigt
- den anmodende medlemsstat i overensstemmelse med sin lovgivning fremlægger en undersøgelseskendelse eller erklæring fra den kompetente myndighed, hvoraf det fremgår, at betingelserne for udtagelse og undersøgelse af cellemateriale ville være opfyldt, hvis den pågældende befandt sig på den anmodende medlemsstats område, og
- betingelserne for udtagelse og undersøgelse af cellemateriale og for levering af den opnåede dna-profil er opfyldt ifølge den anmodede medlemsstats lovgivning.

AFDELING 2

Fingeraftryksoplysninger

Artikel 8

Fingeraftryksoplysninger

Med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse sikrer medlemsstaterne, at referencedata fra databasen for de nationale

elektroniske fingeraftryksidentifikationssystemer, som er oprettet til forebyggelse og efterforskning af strafbare handlinger, er tilgængelige. Referencedata omfatter udelukkende fingeraftryksoplysninger og et referencenummer. Referencedata må ikke indeholde oplysninger, på grundlag af hvilke den registrerede kan identificeres direkte. Referencedata, som ikke er knyttet til en bestemt person (»uidentificerede fingeraftryksoplysninger«) skal kunne genkendes som sådanne.

Artikel 9

Elektronisk søgning af fingeraftryksoplysninger

1. Med henblik på forebyggelse og efterforskning af strafbare handlinger giver medlemsstaterne de andre medlemsstats nationale kontaktpunkter, jf. artikel 11, adgang til referencedataene i de elektroniske fingeraftryksidentifikationssystemer, som de har oprettet med henblik herpå, med ret til at foretage elektronisk søgning heri ved sammenligning af fingeraftryksoplysninger. Søgning må kun foretages i enkelttilfælde og under overholdelse af den anmodende medlemsstats nationale lovgivning.

2. Bekræftelsen af en matching med fingeraftryksoplysninger med referencedata i den medlemsstat, der forvalter databasen, foretages af den anmodende medlemsstats nationale kontaktpunkt ved hjælp af de elektronisk udleverede referencedata, der er nødvendige for en entydig matching.

Artikel 10

Levering af yderligere personoplysninger og andre oplysninger

Hvis det som led i proceduren i artikel 9 konstateres, at fingeraftryksoplysninger stemmer overens, finder den anmodede medlemsstats nationale lovgivning, herunder bestemmelserne om retshjælp, anvendelse på leveringen af yderligere personoplysninger og andre oplysninger vedrørende referencedataene.

Artikel 11

Nationalt kontaktpunkt og gennemførelsesforanstaltninger

1. Med henblik på gennemførelsen af den levering af oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt. Den gældende nationale lovgivning finder anvendelse på de nationale kontaktpunkters beføjelser.

2. De nærmere enkeltheder vedrørende den tekniske gennemførelse af proceduren i artikel 9 fastsættes i gennemførelsesforanstaltningerne, jf. artikel 34.

AFDELING 3

Oplysninger i køretøjsregistre

Artikel 12

Elektronisk søgning af oplysninger i køretøjsregistre

1. Med henblik på forebyggelse og efterforskning af strafbare handlinger og behandling af andre lovovertrædelser, der i den søgende medlemsstat hører under domstolens eller anklagemyndighedens kompetenceområde, og med henblik på opretholdelse af den offentlige orden og sikkerhed giver medlemsstaterne de andre medlemsstats nationale kontaktpunkter, jf. stk. 2, adgang til følgende oplysninger i de nationale køretøjsregistre med ret til at foretage elektronisk søgning heri i enkelttilfælde:

- a) oplysninger vedrørende ejere eller indehavere og
- b) oplysninger vedrørende køretøjer.

Søgningen må kun foretages med et fuldstændigt chassisnummer eller et fuldstændigt registreringsnummer. Søgning må kun foretages under overholdelse af den søgende medlemsstats nationale lovgivning.

2. Med henblik på gennemførelsen af den levering af oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt til indkommende anmodninger. Den gældende nationale lovgivning finder anvendelse på de nationale kontaktpunkters beføjelser. De nærmere enkeltheder vedrørende den tekniske gennemførelse af proceduren fastsættes i gennemførelsesforanstaltningerne, jf. artikel 34.

KAPITEL 3

STORE ARRANGEMENTER

Artikel 13

Levering af andre oplysninger end personoplysninger

Med henblik på forebyggelse af strafbare handlinger og opretholdelse af den offentlige orden og sikkerhed i forbindelse med store arrangementer med en grænseoverskridende dimension, navnlig sportsbegivenheder eller møder i Det Europæiske Råd, leverer medlemsstaterne både efter anmodning og på eget initiativ hinanden andre oplysninger end personoplysninger, der er nødvendige i forbindelse hermed, under overholdelse af den leverende medlemsstats nationale lovgivning.

Artikel 14

Levering af personoplysninger

1. Med henblik på forebyggelse af strafbare handlinger og opretholdelse af den offentlige orden og sikkerhed i forbindelse

med store arrangementer med en grænseoverskridende dimension, navnlig sportsbegivenheder eller møder i Det Europæiske Råd, leverer medlemsstaterne både efter anmodning og på eget initiativ hinanden personoplysninger, hvis endelige domme eller andre forhold lader formode, at de pågældende personer vil begå strafbare handlinger under arrangementet, eller at de udgør en fare for den offentlige orden og sikkerhed, hvis leveringen af disse oplysninger er tilladt i henhold til den leverende medlemsstats nationale lovgivning.

2. Personoplysningerne må kun behandles til de formål, der er anført i stk. 1, og i forbindelse med det specifikke arrangement, med henblik på hvilket de er leveret. De leverede oplysninger skal straks slettes, når formålene, jf. stk. 1, er opfyldt eller ikke længere kan opfyldes. De leverede oplysninger skal under alle omstændigheder slettes senest efter et år.

Artikel 15

Nationalt kontaktpunkt

Med henblik på gennemførelsen af den levering af oplysninger, der er omhandlet i artikel 13 og 14, udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt. Den gældende nationale lovgivning finder anvendelse på de nationale kontaktpunkters beføjelser.

KAPITEL 4

FORANSTALTNINGER TIL FOREBYGGELSE AF TERRORFORBRYDELSER

Artikel 16

Levering af oplysninger til forebyggelse af terrorforbrydelser

1. For at forebygge terrorforbrydelser kan medlemsstaterne i enkelttilfælde, også på eget initiativ, under overholdelse af den nationale lovgivning, levere de i stk. 2 omhandlede personoplysninger og andre oplysninger til de andre medlemsstats kontaktpunkter, jf. stk. 3, hvis dette er nødvendigt, fordi bestemte forhold lader formode, at den pågældende vil begå strafbare handlinger som omhandlet i artikel 1-3 i EU-Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (¹).

2. De oplysninger, der skal leveres, omfatter efternavne, fornavne, fødselsdato og fødested samt en beskrivelse af de forhold, der giver anledning til formodningen, jf. stk. 1.

(¹) EUT L 164 af 22.6.2002, s. 3.

3. Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktpunkt, der skal varetage udvekslingen af oplysninger med de andre medlemsstats nationale kontaktpunkter. Den gældende nationale lovgivning finder anvendelse på de nationale kontaktpunkters beføjelser.

4. Den leverende medlemsstat kan under overholdelse af den nationale lovgivning fastsætte betingelser for den modtagende medlemsstats brug af disse oplysninger. Den modtagende myndighed skal overholde disse betingelser.

KAPITEL 5

ANDRE FORMER FOR SAMARBEJDE

Artikel 17

Fælles aktioner

1. For at intensivere politisamarbejdet kan de kompetente myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget, etablere fælles patruljer og gennemføre andre fælles aktioner med henblik på at opretholde den offentlige orden og sikkerhed og forebygge strafbare handlinger, hvor de udpegede embedsmænd eller andre myndighedspersoner (»embedsmænd«) fra andre medlemsstater deltager i aktioner på en medlemsstats område.

2. Hver medlemsstat kan som værtsmedlemsstat under overholdelse af sin nationale lovgivning og med den udstationerede medlemsstats samtykke give den udstationerede medlemsstats embedsmænd gennemførelsesbeføjelser i forbindelse med fælles aktioner eller, hvis det er muligt i henhold til værtsmedlemsstatens lovgivning, tillade den udstationerede medlemsstats embedsmænd at udøve deres gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med den udstationerede stats lovgivning. Sådanne gennemførelsesbeføjelser må kun udøves under ledelse af embedsmænd fra værtsmedlemsstaten, som i princippet skal være til stede. Den udstationerede medlemsstats embedsmænd er underlagt værtsmedlemsstatens nationale lovgivning. Værtsmedlemsstaten har ansvaret for deres handlinger.

3. Den udstationerede medlemsstats embedsmænd, der deltager i fælles aktioner, skal følge de instrukser, som værtsmedlemsstatens kompetente myndighed giver.

4. Medlemsstaterne afgiver erklæringer, jf. artikel 33, hvori de fastlægger de praktiske aspekter af samarbejdet.

Artikel 18

Bistand i forbindelse med forsamlinger af store menneskemængder og alvorlige ulykker

Medlemsstaternes kompetente myndigheder yder under overholdelse af den nationale lovgivning hinanden gensidig bistand i forbindelse med forsamlinger af store menneskemængder og lignende store arrangementer og alvorlige ulykker ved at søge at

forebygge strafbare handlinger og opretholde den offentlige orden og sikkerhed, idet de

- a) tidligst muligt underretter hinanden om sådanne situationer med grænseoverskridende følger og udveksler relevante oplysninger
- b) træffer og koordinerer de politiforanstaltninger, der er nødvendige på deres område i situationer med grænseoverskridende følger
- c) så vidt muligt sender embedsmænd, specialister og rådgivere og stiller udstyr til rådighed efter anmodning fra den medlemsstat, på hvis område situationen forekommer.

Artikel 19

Brug af våben, ammunition og udstyr

1. En udsendende medlemsstats embedsmænd, der befinder sig på en anden medlemsstats område i forbindelse med en fælles aktion, kan bære deres nationale uniformer der. De kan medtage de våben, den ammunition og det udstyr, som er tilladt ifølge den udstationerede medlemsstats nationale lovgivning. Værtsmedlemsstaten kan forbyde den udstationerede stats embedsmænd at bære bestemte typer våben, ammunition og udstyr.

2. Medlemsstaterne afgiver erklæringer, jf. artikel 33, hvori de opfører våben, ammunition og udstyr, som udelukkende må bruges til lovligt selvforsvar eller forsvar af andre. Den embedsmænd i værtsmedlemsstaten, der har den faktiske ledelse af aktionen, kan i enkelttilfælde under overholdelse af den nationale lovgivning give tilladelse til brug af våben, ammunition og udstyr i andre tilfælde end dem, der er anført i første punktum. Brugen af våben, ammunition og udstyr er underlagt værtsmedlemsstatens lovgivning. De kompetente myndigheder underretter hinanden om tilladelsen til brug af våben, ammunition og udstyr og om betingelserne herfor.

3. Hvis en medlemsstats embedsmænd anvender køretøjer på en anden medlemsstats område i forbindelse med foranstaltninger i henhold til denne afgørelse, er de omfattet af de samme færdselsregler som værtsværtsmedlemsstatens embedsmænd, herunder med hensyn til forkørselsret og særlige rettigheder.

4. Medlemsstaterne afgiver erklæringer, jf. artikel 33, hvori de fastlægger de praktiske aspekter af brugen af våben, ammunition og udstyr.

Artikel 20

Beskyttelse og bistand

Medlemsstaterne har pligt til at yde de andre medlemsstats embedsmænd, der passerer grænsen, samme beskyttelse og bistand under udøvelsen af de pågældendes tjenstlige opgaver, som de yder deres egne embedsmænd.

Artikel 21

Almindelige civilretlige ansvarsregler

1. Hvis en medlemsstats embedsmænd opererer i en anden medlemsstat, har deres medlemsstat ansvaret for enhver skade, som disse måtte forvalde under deres aktioner, jf. lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de opererer.
2. Den medlemsstat, på hvis område den i stk. 1 nævnte skade forvoldes, erstatter disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne embedsmænd.
3. Den medlemsstat, hvis embedsmænd har forvoldt skader på en person på en anden medlemsstats område, skal godtgøre alle de beløb, som sidstnævnte har udbetalt i skadeserstatning til skadelidte eller disses retssuccessorer.
4. Bortset fra det i stk. 3 nævnte tilfælde giver den enkelte medlemsstat i det tilfælde, der er nævnt i stk. 1, afkald på at kræve skadeserstatninger godtgjort af en anden medlemsstat, dog med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredje-mand.

Artikel 22

Strafferetligt ansvar

Embedsmænd, der opererer på en anden medlemsstats område i henhold til denne afgørelse, sidestilles med værtsmedlemsstatens embedsmænd med hensyn til strafbare handlinger, der måtte blive begået af eller mod dem, medmindre andet er fastsat i en anden aftale, der er bindende for de pågældende medlemsstater.

Artikel 23

Ansættelsesforhold

Embedsmænd, der opererer på en anden medlemsstats område i henhold til denne afgørelse, er fortsat underlagt de gældende arbejdsretlige regler i deres egen medlemsstat, navnlig de disciplinære regler.

KAPITEL 6

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM DATABESKYTTELSE

Artikel 24

Definitioner og anvendelsesområde

1. I dette kapitel forstås ved:
 - a) »behandling af personoplysninger«: enhver operation eller række af operationer — med eller uden brug af elektroniske midler — som personoplysninger gøres til genstand for,

f.eks. indsamling, registrering, systematisering, lagring, tilpasning eller ændring, udlæsning, søgning, brug, videregivelse ved fremsendelse, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring samt blokering, slettelse eller tilintetgørelse. Behandling ifølge denne afgørelse omfatter også underretning om, hvorvidt der findes et hit

- b) »elektronisk søgning«: den direkte adgang til en elektronisk database i et andet organ på en sådan måde, at resultatet af søgningen fremkommer helt elektronisk
- c) »referenceangivelse«: markering af lagrede personoplysninger, uden at det er hensigten at begrænse den fremtidige behandling af disse oplysninger
- d) »blokering«: markering af lagrede personoplysninger med den hensigt at begrænse den fremtidige behandling af disse oplysninger.

2. For oplysninger, der leveres eller er leveret i henhold til denne afgørelse, gælder følgende bestemmelser, medmindre andet er fastsat i de foregående kapitler.

Artikel 25

Databeskyttelsesniveau

1. Hver medlemsstat garanterer i sin nationale lovgivning et beskyttelsesniveau for behandlingen af personoplysninger, der leveres eller er leveret i henhold til denne afgørelse, som mindst svarer til det, der følger af Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og tillægsprotokollen hertil af 8. november 2001, og tager i den forbindelse hensyn til anbefaling R(87) 15 af 17. september 1987 fra Europarådets Ministerkomité til medlemsstaterne om anvendelsen af personoplysninger i politisektoren, også når oplysningerne ikke behandles elektronisk.

2. Levering af personoplysninger som omhandlet i denne afgørelse må ikke ske, før bestemmelserne i dette kapitel er gennemført i den nationale lovgivning på de berørte medlemsstats område. Rådet afgør med enstemmighed, om betingelserne er opfyldt.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på de medlemsstater, hvor levering af personoplysninger som fastsat i denne afgørelse, allerede er påbegyndt i henhold til aftalen af 27. maj 2005 mellem Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Republikken Østrig om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme, grænseoverskridende kriminalitet og ulovlig migration (Prüm-aftalen).

Artikel 26

Formål

1. Den modtagende medlemsstat må kun behandle personoplysningerne til de formål, hvortil oplysningerne er leveret i henhold til denne afgørelse. Behandling til andre formål er kun tilladt efter forudgående samtykke fra den medlemsstat, der forvalter databasen, og kun under overholdelse af den modtagende medlemsstats nationale lovgivning. Samtykke kan gives, hvis behandling til sådanne andre formål er tilladt i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, der forvalter databasen.

2. Den modtagende medlemsstat må kun behandle de oplysninger, der er leveret i henhold til artikel 3, 4 og 9, med henblik på

- a) at fastslå, om de sammenlignede dna-profiler eller fingeraftryksoplysninger stemmer overens
- b) at udarbejde og indgive en politi- eller retsanmodning om retshjælp i overensstemmelse med den nationale lovgivning, hvis disse oplysninger stemmer overens
- c) at foretage registrering som omhandlet i artikel 30.

Den medlemsstat, der forvalter databasen, må kun behandle de oplysninger, den har fået leveret i henhold til artikel 3, 4 og 9, hvis dette er nødvendigt for at foretage en sammenligning, en elektronisk besvarelse af søgningen eller en registrering som omhandlet i artikel 30. Når oplysningerne er sammenlignet, eller søgningen er besvaret elektronisk, skal de leverede oplysninger straks slettes, medmindre der er behov for yderligere behandling til de formål, der er anført i første afsnit, nr. 2 og 3.

3. Oplysninger, der er leveret i henhold til artikel 12, må kun bruges af den medlemsstat, der forvalter databasen, hvis dette er nødvendigt for at foretage en elektronisk besvarelse af søgningen eller en registrering som omhandlet i artikel 30. Når søgningen er besvaret elektronisk, skal de leverede oplysninger straks slettes, medmindre der er behov for yderligere behandling med henblik på registrering som omhandlet i artikel 30. Den modtagende medlemsstat må kun anvende de oplysninger, der er fundet ved søgningen, til den procedure, på grundlag af hvilken søgningen er foretaget.

Artikel 27

Kompetente myndigheder

De leverede personoplysninger må kun behandles af myndigheder, organer og domstole, der har beføjelse til at udføre en opgave med henblik på de formål, der er nævnt i artikel 26. Navnlig må de leverede oplysninger først videresendes til andre organer efter forudgående samtykke fra den leverende medlemsstat og under overholdelse af den modtagende medlemsstats lovgivning.

Artikel 28

Oplysningernes rigtighed, aktualitet og lagringstid

1. Medlemsstaterne har pligt til at sikre personoplysningers rigtighed og aktualitet. Hvis det viser sig, efter meddelelse fra den registrerede eller på anden vis, at der er leveret urigtige oplysninger eller oplysninger, der ikke skulle have været leveret, skal dette straks meddeles de(n) modtagende medlemsstat(er). De(n) har pligt til at rette eller slette oplysningerne. Desuden skal leverede personoplysninger rettes, hvis det viser sig, at de er urigtige. Hvis den modtagende myndighed har grund til at antage, at de leverede oplysninger er urigtige eller bør slettes, underretter det straks den leverende myndighed herom.

2. Oplysninger, hvis rigtighed den registrerede anfægter, og hvis rigtighed eller urigtighed ikke kan fastslås, skal under overholdelse af medlemsstaternes nationale lovgivning forsynes med en påtegning efter anmodning fra den registrerede. Hvis der er foretaget en påtegning, kan denne under overholdelse af medlemsstaternes nationale lovgivning kun fjernes med den registreredes samtykke eller på grundlag af en afgørelse truffet af den kompetente domstol eller det kompetente uafhængige databeskyttelsesorgan.

3. Leverede personoplysninger slettes, hvis de ikke skulle have været leveret eller modtaget. Retmæssigt leverede og modtagne oplysninger slettes,

- a) hvis de ikke eller ikke længere er nødvendige til det formål, hvortil de er leveret; hvis personoplysninger leveres uden anmodning, skal det modtagende organ straks kontrollere, om de er nødvendige til de formål, hvortil de er leveret
- b) efter udløbet af den maksimumsperiode for opbevaring af oplysningerne, som er fastsat i den leverende medlemsstats nationale lovgivning, hvis det leverende organ har oplyst det modtagende organ om denne maksimumsperiode ved levering.

I stedet for at blive slettet blokeres oplysningerne under overholdelse af den nationale lovgivning, hvis der er grund til at antage, at sletning vil skade den registreredes interesser. Blokerede oplysninger må kun leveres eller bruges til det formål, af hensyn til hvilket sletning er undladt.

Artikel 29

Tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på databeskyttelse og datasikkerhed

1. Det leverende og det modtagende organ har pligt til effektivt at beskytte personoplysninger mod hændelig eller uautoriseret tilintetgørelse, hændeligt tab, uautoriseret adgang, uautoriseret eller hændelig ændring og uautoriseret videregivelse.

2. Enkelthederne i den tekniske udformning af den elektroniske søgeprocedure fastsættes i gennemførelsesforanstaltningerne, jf. artikel 34, der sikrer,

- a) at der træffes foranstaltninger til ved hjælp af den mest avancerede teknik at garantere databeskyttelse og datasikkerhed, især oplysningernes fortrolighed og integritet

- b) at der anvendes anerkendte krypterings- og autoriseringsprocedurer, når de kompetente organer benytter almindeligt tilgængelige net, og
- c) at det i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, 4 og 5, kan kontrolleres, om søgninger er tilladt.

Artikel 30

Logning og registrering; særlige forskrifter vedrørende elektronisk og ikke-elektronisk levering

1. Hver medlemsstat sikrer, at enhver ikke-elektronisk levering og enhver ikke-elektronisk modtagelse af personoplysninger i det organ, der forvalter databasen, og i det modtagende organ, logges med henblik på at kontrollere, om leveringen er tilladt. Logningen omfatter følgende oplysninger:

- a) grunden til leveringen
- b) de leverede oplysninger
- c) datoen for leveringen og
- d) navnet eller referencenummeret på det modtagende organ og det organ, der forvalter databasen.

2. For elektronisk søgning af oplysninger i henhold til artikel 3, 9 og 12 eller elektronisk sammenligning i henhold til artikel 4 gælder følgende:

- a) Elektronisk søgning eller sammenligning må kun foretages af særligt bemyndigede embedsmænd fra de nationale kontaktpunkter. Efter anmodning forelægges listen over embedsmænd, der er bemyndigede til at foretage elektronisk søgning eller sammenligning, for de tilsynsførende myndigheder, der er nævnt i stk. 5, og for de andre medlemsstater.

b) Hver medlemsstat sikrer, at enhver levering og modtagelse af personoplysninger i det organ, der forvalter databasen, og i det modtagende organ registreres, herunder meddelelse om, hvorvidt der er fundet et hit. Registreringen omfatter følgende oplysninger:

- i) de leverede oplysninger
- ii) datoen og det nøjagtige tidspunkt for leveringen og
- iii) navnet eller referencenummeret på det modtagende organ og det organ, der forvalter databasen.

Det modtagende organ registrerer desuden grunden til søgningen eller leveringen og referencen på den embedsmand, der har foretaget søgningen, og den embedsmand, der har givet ordre til søgningen eller leveringen.

3. Det registrerende organ meddeler efter anmodning de registrerede oplysninger til den pågældende medlemsstats kompetente databeskyttelsesmyndigheder senest fire uger efter modtagelsen af anmodningen. Registrerede oplysninger må kun bruges til følgende formål:

- a) kontrol af databeskyttelsen
- b) garanti af datasikkerheden.

4. De registrerede oplysninger skal med passende midler beskyttes mod uretmæssig brug og andre former for misbrug og opbevares i to år. Efter opbevaringsperiodens udløb skal de registrerede oplysninger straks slettes.

5. Den juridiske kontrol af leveringen eller modtagelsen af personoplysninger ligger hos de respektive medlemsstaters uafhængige databeskyttelsesmyndigheder. Under overholdelse af den nationale lovgivning kan enhver anmode disse myndigheder om at kontrollere, om behandlingen af oplysninger om den pågældende er retmæssig. Disse myndigheder og de organer, der er ansvarlige for registrering, skal også uden anmodning foretage stikprøvekontrol af leveringernes retmæssighed på grundlag af de sagsakter, der ligger til grund herfor.

Resultaterne af denne kontrol opbevares af de uafhængige databeskyttelsesmyndigheder i 18 måneder. Efter denne periodes udløb skal de straks slettes. Hver databeskyttelsesmyndighed kan anmodes af en anden medlemsstats uafhængige databeskyttelsesmyndighed om at udøve sine beføjelser under overholdelse af den nationale lovgivning. Medlemsstaternes uafhængige databeskyttelsesmyndigheder gennemfører det samarbejde, der er nødvendigt for deres kontrolopgaver, navnlig gennem udveksling af relevante oplysninger.

Artikel 31

Den registreredes rettigheder og skadeserstatning

1. Efter anmodning ifølge den nationale lovgivning, skal den registrerede, efter at have godtgjort sin identitet, under overholdelse af den nationale lovgivning informeres om de oplysninger om den pågældende, der er behandlet, og om deres oprindelse, modtageren eller modtagerkategorierne, formålet med behandlingen og retsgrundlaget herfor, og dette skal ske uden urimelige omkostninger, i en almindeligt forståelig form og uden uacceptabel forsinkelse. Desuden har den registrerede ret til at få rettet urigtige oplysninger og til at få slettet uretmæssigt behandlede oplysninger. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at den registrerede i tilfælde af krænkelse af dennes ret til databeskyttelse faktisk kan indgive en klage til en uafhængig domstol, jf. artikel 6, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention, eller en uafhængig tilsynsmyndighed, jf. artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾, og at den pågældende har mulighed for at gøre sin ret til skadeserstatning eller anden form for erstatning gældende. De nærmere enkeltheder vedrørende proceduren for gennemførelsen af disse rettigheder og grundene til begrænsning af retten til indsigt fastsættes i de relevante nationale retsfor skrifter i den medlemsstat, hvor den registrerede gør sin ret gældende.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

2. Når den ene medlemsstats organ har leveret personoplysninger i henhold til denne afgørelse, kan den anden medlemsstats modtagende organ ikke unddrage sig sit ansvar over for skadelidte i henhold til national lovgivning med den begrundelse, at de leverede oplysninger var urigtige. Hvis det modtagende organ yder erstatning for en skade, der skyldes brug af urigtige videregivne oplysninger, godtgør det leverende organ det modtagende organ hele det udbetalte erstatningsbeløb.

Artikel 32

Oplysninger efter anmodning fra medlemsstaterne

Den modtagende medlemsstat underretter den leverende medlemsstat om behandlingen af de leverede oplysninger og resultatet heraf.

KAPITEL 7

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 33

Erklæringer

1. Med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse afgiver hver medlemsstat erklæringer til Generalsekretariatet for Rådet, når den meddeler teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne afgørelse, i national ret, jf. artikel 37, stk. 2.

2. Erklæringer, der er afgivet i henhold til stk. 1, kan til enhver tid ændres ved hjælp af en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet. Generalsekretariatet for Rådet fremsender alle modtagne erklæringer til medlemsstaterne og Kommissionen.

Artikel 34

Gennemførelsesforanstaltninger

Rådet vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse på unionsplan, jf. proceduren i EU-traktatens artikel 34, stk. 2, litra c), andet punktum.

Artikel 35

Udgifter

Hver medlemsstat dækker de operationelle udgifter i forbindelse med sine organers gennemførelse af denne afgørelse. I særlige tilfælde kan de berørte medlemsstater aftale andet.

Artikel 36

Forbindelsen med andre instrumenter

1. Medlemsstaterne kan fortsat anvende bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der vedrører denne afgørelses anvendelsesområde, og som er i kraft på datoen for dens vedtagelse, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger giver mulighed for at udvide eller udbygge denne afgørelses mål. For de berørte medlemsstater finder de relevante bestemmelser i denne afgørelse anvendelse i stedet for de bestemmelser om denne afgørelses anvendelsesområde, der findes i Prüm-aftalen. Enhver artikel eller del af en artikel i Prüm-aftalen, for hvilken der ikke anvendes nogen bestemmelse i denne afgørelse i stedet for Prüm-aftalen, skal fortsat gælde mellem de kontraherende parter i Prüm-aftalen.

2. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der vedrører anvendelsesområdet for denne afgørelse, eller sætte dem i kraft efter denne afgørelses ikrafttræden, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger giver mulighed for at udvide eller udbygge denne afgørelses mål.

3. De aftaler og ordninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, må ikke berøre forbindelserne med de medlemsstater, der ikke er parter i dem.

4. Medlemsstaterne underretter Rådet og Kommissionen senest [... år] efter denne afgørelses virkning om, hvilke eksisterende aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 1 de fortsat ønsker at anvende.

5. Medlemsstaterne underretter også Rådet og Kommissionen om eventuelle nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 2 senest tre måneder efter deres undertegnelse eller for så vidt angår instrumenter, der allerede er blevet undertegnet, inden denne afgørelse blev vedtaget, senest tre måneder efter deres ikrafttræden.

6. Intet i denne afgørelse berører bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstater og tredjelande.

Artikel 37

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i denne afgørelse senest [... år] efter afgørelsens virkning.

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne afgørelse, i national ret. I forbindelse hermed kan hver medlemsstat tilkendegive, at den straks vil anvende denne afgørelse i sine forbindelser med de medlemsstater, der har afgivet samme meddelelse.

3. På baggrund af disse og andre oplysninger, som medlemsstaterne har stillet til rådighed efter anmodning, forelægger Kommissionen [senest tre år efter denne afgørelses virkning] Rådet en rapport om gennemførelsen af denne afgørelse samt forslag til eventuelle yderligere foranstaltninger.

Artikel 38

Anvendelse

Denne afgørelse har virkning [... dage] efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i, den

På Rådets vegne

Formand
